

Engaging Torah Rabbi Meir Schweiger

1) Mishna – Avot, Chapter 4 Mishna 14

(1) משנה - אבות, פרק ד משנה י

Mishna – Avot, Chapter 4 Mishna 14

R. Nehorai said: Exile yourself to a place of Torah and do not say that it will follow you, that your friends will sustain it in your hand; and do not rely on your insight.

R. Obadiah of Bartenura – Exile yourself – if there are no scholars in your area. And do not say that it will follow you - that scholars will come here. That your friend will sustain it – and don't rely on your friends who when they come from the home of the rabbi will uphold the Torah in your hands, namely that you will learn from them all that they have learned from the rabbi. But you should exile yourself to the place of the rabbi since there is no comparison between hearing something from the student to hearing it from the teacher. Another interpretation: “that your friends will sustain it” – why am I telling you to exile yourself to a place of Torah? Because your friends will sustain it in your hand. Even if you are very sharp and analytical, the Torah will not be sustained by you [alone]; rather through your friends e.g. the give and take between you and them. And therefore it concludes and says: “Do not rely on your insight”.

Tiferet Yisrael (Yachin) – (74) This Mishna is a direct admonition for one who is beginning to study. (75) Since it did not state: “Exile yourself to study Torah”, we can infer that this is what it means to say – even if it is possible for you to study Torah in your area, exile yourself to another place of Torah [2]. (76) That is to say, when you will be in another city without supervision, don't say that the Torah will follow you and pursue you without any effort on your part. On the contrary, your friends at home are the ones who sustain it in your hand, for they push you every day and moment. But the intent in advising you to go to another city is that you yourself should pursue Torah.

Boaz [2] – The term “exile” means that one should leave one's father and mother, one's family, and all of

משנה - אבות, פרק ד משנה יד

רבי נהוראי אומר הוי גולה למקום תורה ואל תאמר שהיא תבוא אחריך שחברריך יקיימוה בידך, ואל בינתך אל תשען.

רבי עובדיה מברטנורה - הוי גולה למקום תורה - אם אין תלמידי חכמים במקומך. ואל תאמר שהיא תבוא אחריך - תלמידי חכמים יבואו לכאן. שחברריך יקיימוה בידך - ואל תסמוך שחברריך כשיבואו מבית הרב יקיימו התורה בידך, שתלמוד מהם מה שלמדו הם מן הרב. אלא הוי גולה אתה בעצמך למקום הרב, שאינו דומה שומע מפי תלמיד לשומע מפי הרב. פירוש אחר, שחברריך יקיימוה בידך - מפני מה אני אומר לך הוי גולה למקום תורה, שחברריך יקיימוה בידך. שאפילו אתה חריף ומפולפל ביותר לא תתקיים התורה בדך אלא על ידי חברריך שתשא ותתן עמהם, והיינו דמסיים ואל בינתך אל תשען.

תפארת ישראל (יכין) – (עד) המשנה הזאת תוכחת מגולה לבחור המתחיל ללמוד. (עה) מדלא קאמר הוה גולה ללמוד תורה, שמע מינה דהכי קאמר: אפילו אפשר לך ללמוד תורה במקומך – אפילו הכי הוה גולה למקום תורה אחר **(ב)**. (עו) רצונו לומר וכשתהיה בעיר אחרת באין משגיח – לא תאמר שהתורה תבוא שם ותרדוף אחריך בעצמה בלי יגיעתך דהרי אדרבא, חברריך ואוהביך שבביתך יקיימוהו בידך, שיזרוזוך כל יום וכל שעה. אבל כוונתו שיעצתך לילך לעיר אחרת – הוא כדי שתרדוף בעצמך אחרי התורה.

בועז – (ב) ולשון גולה – היינו שיעזוב אביו ואמו ומשפחתו וכל מחמדי רווח הצטרכותיו וילך למקום שיחסרו לו כל

<p>one's "creature comforts" and go to a place where all of these will be absent. Although this separation is difficult, like separating a baby from its mother's breasts, it is for one's good, for it is essential to one's success. Just as grass does not succeed to grow in the place where it is initially planted, but is replanted somewhere else by the gardener, so, too, does a person not succeed and progress, whether in personality development, Torah study, self-image, except in a place which is not one's birthplace. And this is for three reasons: 1) <u>Although one rejoiced in many childhood experiences and friends when young, it is imperative to leave them if one desires to climb the ladder of education.</u> And out of habit, one will not leave them while still at home.</p> <p>2) <u>At home, one will always remain a "child".</u> When one is living in the midst of the family, intoxicated by the love and caring of the surroundings, one can easily forget the goal of taking charge of one's life and becoming an "adult". 3) <u>It is well known that one will make more of an effort to do good out of choice rather than coercion by others.</u> When one is still at home, the person's rational faculties will not push them to take control of one's life and soar to the heights, knowing that one's parents control them...But when one sees that they are on their own and that no one will push them to do their job, if one has sense, they will open their eyes and be diligent in their work and bear the "golden yoke" to succeed through their own efforts....</p>	<p><u>אלה. ואף כי קשה לו הפרידה הזאת,</u> כמנתק תינוק משדי אמו – לטובתו היא, דובר מסוגל להצלחת האדם. דכמו שהעשב לא יצליח במקום שנזרע תחילה, רק הגנן יעקרו ממקום שנזרע תחילה ונטענו במקום אחר – <u>כן האדם לא יצליח, הן במידות, הן בתורה [והן בכבודו].</u> רק במקום שאינו מולדתו. וזה לשלושה טעמים: (1) <u>דהרבה שעשוע ילדות וחבירים ששמחו נפשו בשחרית ימיו, מוכרח לעזבם ברצותו לעלות בסולם ההשכלה.</u> ובביתו ההרגל יכריחו לבלי לפרוש מהם. (2) <u>בבית אביו ישאר תמיד ילד, דבשבתו על חיק אבותיו, רחמי יולדיו ישכרוהו באהבתם, ויישנוהו על ברכי תפנוקיהם, וישכח גם הוא תכליתו להתחזק להיות לאיש.</u> (3) <u>הדבר ידוע שהאדם יתאמץ יותר לעשות טוב מחפשיות ממה שיעשה על ידי הכרח מאחרים.</u> אולם בעודו בבית אביו לא תתאמץ נפש הבן המשכיל להשגיה על עצמו להעלות בגרם המעלות, בידעו כי אבותיו ישגיחו עליו, וידריכוהו במתג ורסן תוכותיהם... אבל בראותו את לעצמו עוזב לעצמו מכל משגיה ומדריך ואין לו מי שיזרזנו למלאכתו – אם עיני שכל לו, יפתחם ויזדרז למלאכתו ויט שכמו לסבול עול הזהב להצליח את עצמו בעצמו....</p>
--	--

2) Babylonian Talmud – Berachot, 63b

(2) תלמוד בבלי - ברכות דף סג עמוד

<p>Babylonian Talmud – Berachot, 63b Our Rabbis have taught: When our teachers entered the "vineyard of Yavneh", there were among them, R. Yehudah, R. Yose, R. Nechemiah, and R. Eliezer, the son of R. Yose, the Galilean. They all spoke in honor of their hosts and expounded texts. R. Yehudah, the chief speaker on all occasions, spoke in honor of the Torah and expounded the text: "And Moses took the tent and pitched it outside the camp" (Exodus 33:7). Have we not here an <i>a fortiori</i> argument? Seeing that the Ark of the L-rd was never more than twelve <i>mil</i> distant, and yet the Torah says: "Everyone <u>that sought out G-d</u>, went out to the Tent of Meeting" (ibid), how</p>	<p>תלמוד בבלי - ברכות דף סג עמוד ב תנו רבנן: כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה היו שם רבי יהודה ורבי יוסי ורבי נחמיה ורבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי, פתחו כולם בכבוד אכסניא ודרשו. פתח רבי יהודה ראש המדברים בכל מקום בכבוד תורה ודרש: (שמות לג:ז) "ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה", והלא דברים קל וחומר, ומה ארון ה' שלא היה מרוחק אלא שנים עשר מיל אמרה תורה: "והיה כל מבקש ה' יצא אל אהל מועד", תלמידי חכמים שהולכים מעיר לעיר וממדינה</p>
--	--

<p>much more is this title applicable to the students/scholars who go from city to city, province to province to learn Torah?!</p> <p>R. Yehudah further spoke in honor of the Torah, expounding the text: “Hark [<i>hasket</i>] and hear, O Israel; this day you have become a people before the L-rd, your G-d” (Deuteronomy 27:9). Now was it on that day that the Torah was given to Israel?! Was not that day at the end of the 40 years of wandering?! It is, however, coming to teach that the Torah should be beloved everyday to those that study it as on the day that it was given at Mt. Sinai....The word <i>hasket</i> implies: Make yourselves into groups [<i>kittot</i>] to study the Torah since knowledge of the Torah can be acquired only in association with others, as stated by R. Yose b. Hanina, for R. Yose b. Hanina said: What is the meaning of the text: “A sword upon the boasters [<i>baddim</i>] and they shall become fools” (Jeremiah 50:36) – a sword is upon the enemies of the scholars [euphemism] who sit separately [<i>bad bad</i>] and study Torah. What is more they become stupid, as it is written....Another explanation of <i>hasket</i>: Cut yourselves to pieces [<i>kittitu</i>] for words of Torah, as Reish lakish said: from where do we know that words of Torah are sustained by one who kills himself for them? Because it is written: “This is the Torah, when a man shall die in a tent” (Numbers 19:14). Another explanation of <i>hasket</i>: Be silent [<i>has</i>] and then analyze [<i>ket</i>], as Rava said: One should always first learn Torah and then scrutinize it.</p>	<p>למדינה ללמוד תורה - על אחת כמה וכמה.....</p> <p>ועוד פתח רבי יהודה בכבוד תורה ודרש: (דברים כז:ט) "הסכת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם". וכי אותו היום נתנה תורה לישראל? והלא אותו יום סוף ארבעים שנה היה! אלא ללמדך: שחביבה תורה על לומדיה בכל יום ויום כיום שנתנה מהר סיני. אמר רבי תנחום בריה דרבי חייה איש כפר עכו: תדע, שהרי אדם קורא קריאת שמע שחרית וערבית, וערב אחד אינו קורא - דומה כמי שלא קרא קריאת שמע מעולם. "הסכת" - עשו כתות כתות ועסקו בתורה, לפי שאין התורה נקנית אלא בחבורה. כדרבי יוסי ברבי חנינא, דאמר רבי יוסי ברבי חנינא: מאי דכתיב (ירמיהו נ:לו) "חרב אל הבדים ונאלו" - חרב על שונאיהם של תלמידי חכמים שיושבים בד בבד ועוסקים בתורה. ולא עוד אלא שמטפשים, כתיב הכא ונאלו, וכתיב התם (במדבר יב:יא) "אשר נואלנו". ולא עוד אלא שחוטאים - שנאמר "ואשר חטאנו"....דבר אחר: הסכת ושמע ישראל - כתתו עצמכם על דברי תורה, כדאמר ריש לקיש. דאמר ריש לקיש: מנין שאין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה שנאמר (במדבר יט:יד) "זאת התורה אדם כי ימות באהל". דבר אחר: "הסכת ושמע ישראל" - הס ואחר כך כתת. כדרבא, דאמר רבא: לעולם ילמוד אדם תורה ואחר כך יהגה.</p>
---	--

3) Maimonides – Laws of Torah Study, Chapter 3 רמב"ם - הלכות תלמוד תורה, פרק ג

<p>Maimonides – Laws of Torah Study, Chapter 3</p> <p>1 – With three crowns was Israel crowned – with the crown of Torah, the crown of the priesthood, and the crown of sovereignty. Aaron merited the crown of the priesthood... David merited the crown of sovereignty...But the crown of the Torah is poised and waiting for all of Israel...the crown of Torah is greater than the other two.</p> <p>6 – One whose heart prompts him to fulfill this</p>	<p>רמב"ם - הלכות תלמוד תורה, פרק ג</p> <p>הלכה א - בשלשה כתרים נכתרו ישראל, כתר תורה וכתר כהונה וכתר מלכות. כתר כהונה זכה בו אהרן...כתר מלכות זכה בו דוד...כתר תורה הרי מונה ועומד ומוכן לכל ישראל...כתר תורה גדול משניהם.</p> <p>הלכה ו - מי שנשאו לבו לקיים מצוה זו כראוי ולהיות מוכתר בכתר תורה, לא</p>
---	---

<p><i>mitzvah</i> properly and be crowned with the crown of Torah, should not allow his mind to be diverted to other matters; he must not strive to acquire Torah concurrently with wealth and honor...</p> <p>7 – Perhaps one will say: After I amass a fortune, I will go and study; after I acquire all that I need and have leisure from my affairs, I will go and study. If such thoughts enter your heart, you will never merit the crown of Torah. But one should make his Torah study fixed and his profession casual and not say that: when I have leisure, I will study – perhaps you will not have leisure.</p> <p>13 – Although it is a <i>mitzvah</i> to study day and night, the majority of one's wisdom comes from the evening study.</p> <p>9 – The words of Torah are compared to water, as it is written: "O to all who are thirsty – go to the water" (Isaiah 55:1) – this teaches us that just as water does not accumulate on a slope, but flows away and gathers in a depressed point, so, too, are the words of Torah not to be found in in arrogant and haughty people but only in one who is contrite and humble, who sits in the dust at the feet of the wise, and removes from his heart all desires and ephemeral delights...</p>	<p>יסיח דעתו לדברים אחרים, ולא ישים על לבו שיקנה תורה עם העושר והכבוד כאחת....</p> <p>הלכה ז - שמא תאמר עד שאקבץ ממון אחזור ואקרא, עד שאקנה מה שאני צריך ואפנה מעסקי ואחזור ואקרא, אם תעלה מחשבה זו על לבך אין אתה זוכה לכתרה של תורה לעולם, אלא עשה תורתך קבע ומלאכתך עראי ולא תאמר לכשאפנה אשנה שמא לא תפנה.</p> <p>הלכה יג - אף על פי שמצוה ללמוד ביום ובלילה אין אדם למד רוב חכמתו אלא בלילה.....</p> <p>הלכה ט - דברי תורה נמשלו כמים שנאמר: "הוי כל צמא לכו למים" - לומר לך מה מים אינם מתכנסין במקום מדרון אלא נזחלין מעליו ומתקבצים במקום אשבורן, כך דברי תורה אינם נמצאים בגסי הרוח ולא בלב כל גבה לב אלא בדכא ושפל רוח שמתאבק בעפר רגלי החכמים ומסיר התאוות ותענוגי הזמן מלבו....</p>
--	--

4 רמב"ן הקדמה לתורה

בשם האל הגדול הגבור והנורא אתחיל לכתוב חידושים בפירוש התורה. באימה ביראה ברתת בזיע במורא. מתפלל ומתודה בלב נדכה ונפש שבורה. שואל סליחה מבקש מחילה וכפרה. בקידה בכריעה בהשתחויה. עד שיתפקקו כל חוליות שבשדרה. ונפשי יודעת מאד ידיעה ברורה. שאין ביצת הנמלה כנגד הגלגל העליון צעירה. כאשר חכמתי קטנה ודעתי קצרה כנגד סתרי תורה. הצפונים בביתה הטמונים בחדרה. כי כל יקר וכל פלא כל סוד עמוק וכל חכמה מפוארה. כמוס עמה חתום באוצרה. ברמז בדבור בכתיבה ובאמירה. כאשר אמר הנביא המפואר בלבוש מלכות והעטרה. משיח אלהי יעקב ונעים הזמירה. לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד. ונאמר פלאות עדותך על כן נצרתם נפשי. אבל מה אעשה ונפשי חשקה בתורה. והיא בלבי כאש אוכלת בוערה. בכליותי עצורה. לצאת בעקבי הראשונים אריות שבחבורה. גאוני הדורות בעלי גבורה. להכנס עמם בעובי הקורה. לכתוב בהם פשטים בכתובים ומדרשים במצות ואגדה. ארוכה בכל ושמורה. ואשים למאור פני נרות המנורה הטהורה. פרושי רבינו שלמה עטרת צבי וצפירת תפארה. מוכתר בנמוסי במקרא במשנה ובגמרא. לו משפט הבכורה. בדבריו אהגה. באהבתם אשגה. ועמהם יהיה לנו משא ומתן דרישה וחקירה. בפשטיו ומדרשיו וכל אגדה בצורה. אשר בפירושו זכורה. ועם רבי אברהם בן עזרא. תהיה לנו תוכחה מגולה ואהבה מסותרת. והאל אשר ממנו לבדו אירא. יצילנו מיום עברה יחשכני משגיאות ומכל חטא ועברה. וידריכני בדרך ישרה. ויפתח לנו שערי אורה. ויזכנו ליום הבשורה. כדכתיב מה נאו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אומר לציון מלך אלהיך. צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה. צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת. צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה: